

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 17. februar 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. februara 2011. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA ODOBRENJE RADI ULAGANJA
ŽALBE NA ODLUKU U VEZI S FORMALNIM PRIMANJEM NA ZNANJE
AUTENTIČNOSTI PRESRETNUTOG MATERIJALA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za odobrenje radi ulaganja žalbe na Odluku u vezi s formalnim primanjem na znanje presretnutog materijala", koju je optuženi podnio 7. februara 2011. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi odluku s tim u vezi.

I. Kontekst i argumenti

1. Vijeće je 4. februara 2011. godine donijelo "Odluku po Zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje presretnutog materijala koji se odnosi na sarajevsku komponentu predmeta i Zahtjevu da mu se odobri da doda jedan dokument na spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65*ter*" (dalje u tekstu: Pobjijana odluka), kojom je formalno primilo na znanje autentičnost 43 presretnuta razgovora, koji su prihvaćeni u ranijim postupcima (dalje u tekstu: Pobjijani materijal), i uvrstilo ih u dokaze u ovom postupku.¹

2. Optuženi u svom Zahtjevu traži odobrenje da uloži žalbu na dio Pobjijane odluke u kojem Vijeće iznosi mišljenje da uslovi za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno nisu primjenjivi na formalno primanje na znanje dokumentarnih dokaza i stav da su izrazom "dokumentarni dokazi", sadržanom u pravilu 94(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), obuhvaćeni i snimci.² Optuženi prvo tvrdi da se kriteriji koje treba primijeniti na formalno primanje na znanje dokumentarnih dokaza tiču pitanja koje utiče na pravično i ekspeditivno vođenje postupka jer Pobjijana odluka otvara mogućnost formalnom primanju na znanje autentičnosti stotina presretnutih razgovora u vezi s komponentom opština i komponentom Srebrenice u ovom predmetu.³ Optuženi tvrdi da nije pravično "prihvatati dokazne predmete" koji su u ranijim postupcima prihvaćeni sporazumom strana i formalno primati na znanje dokaze koji se odnose na djela i ponašanje optuženog

¹ Pobjijana odluka, par. 31. Vijeće je takođe formalno primilo na znanje autentičnost dviju tabela u vezi sa dotičnim presretnutim razgovorom, koje je sastavio operativac za presretanje razgovora.

² Zahtjev, par. 2-3.

³ Zahtjev, par. 5.

ili dokumente koji su prihvaćeni u ranijim postupcima o kojima još nisu donesene pravosnažne presude.⁴ Optuženi, osim toga, tvrdi da bi promptno rješenje od strane Žalbenog vijeća suštinski pospješilo postupak jer bi se sa sigurnošću znalo može li se autentičnost dotičnih dokaza i eventualnih budućih dokaza formalno primiti na znanje.⁵ Optuženi takođe tvrdi da bi promptno rješenje od strane Žalbenog vijeća pospješilo praksu Međunarodnog suda za druge predmete, jer su Pobijanom odlukom pokrenuta nova pitanja.⁶

3. Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilaštvo) je 9. februara 2011. godine dostavilo "Odgovor tužilaštva na Karadžićev zahtjev za odobrenje radi ulaganja žalbe na Odluku u vezi s formalnim primanjem na znanje presretnog materijala" (dalje u tekstu: Odgovor). U Odgovoru, tužilaštvo prvo tvrdi da nije zadovoljen standard od dva kriterija za odobrenje radi ulaganja žalbe na Pobijanu odluku.⁷ Tužilaštvo potom tvrdi da optuženi nije objasnio zašto kriterijumi koje je Vijeće primijenilo u Pobijanoj odluci, i koji su u skladu s onima koje primjenjuju druga vijeća, nisu dovoljna zaštita pravičnosti suđenja.⁸ Tužilaštvo, osim toga, tvrdi da u Zahtjevu nije pokazano da bi davanje odobrenja radi ulaganja žalbe suštinski pospješilo postupak jer su argumenti sadržani u Zahtjevu "u suprotnosti sa relevantnim presedanom i opšteprihvaćenim pravilima pravnog tumačenja i dokazivanja".⁹ Tužilaštvo na kraju tvrdi da Vijeće, koristeći svoje diskrecione ovlasti, ne bi smjelo prihvatiti Zahtjev jer optuženi nije pravovremeno iznio relevantne argumente.¹⁰

II. Mjerodavno pravo

4. Na odluke o preliminarnim podnescima, osim podnesaka kojima se osporava nadležnost, ne može se uložiti interlokutorna žalba, osim u slučajevima kada pretresno vijeće da odobrenje.¹¹ Prema pravilu 73(B) Pravilnika, pretresno vijeće može dati

⁴ Zahtjev, par. 6.

⁵ Zahtjev, par. 8.

⁶ Zahtjev, par. 10.

⁷ Odgovor, par. 1.

⁸ Odgovor, par. 2.

⁹ Odgovor, par. 3.

¹⁰ Odgovor, par. 5.

¹¹ V. pravilo 72(B), 73(C) Pravilnika.

odobrenje radi ulaganja žalbe ako se dotična odluka "tiče pitanja koje bi u znatnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja, te ako bi, po mišljenju pretresnog vijeća, promptno rješenje Žalbenog vijeća moglo suštinski pospješiti postupak".

5. Zahtjev za odobrenje radi ulaganja žalbe "nema nikakve veze s tim da li je odluka doneta po pravilnom osnovu ili ne".¹² Osim toga, već je ranije zauziman stav da je, "čak i u slučajevima kada se pokreću značajna pravna pitanja [...], pravni učinak pravila 73(B) takav da zabranjuje davanje potvrde ako strana u postupku koja je traži ne dokaže da su ispunjena oba kriterijuma".¹³

III. Diskusija

6. Kao prvo, Vijeće smatra da odluke na koje se optuženi poziva u Zahtjevu nisu primjenjive na pitanja kojima se Vijeće bavi u Pobjanoj odluci. Odluke koje je donio Međunarodni krivični sud za Ruandu i Specijalni sud za Sierra Leone na koje optuženi upućuje primarno se bave formalnim primanjem na znanje opštepoznatih činjenica na osnovu odredbi sličnih pravilu 94(A) ovog Međunarodnog suda i takvog su opsega da su znatno uticale na ukupan broj svjedoka i trajanje suđenja.¹⁴

7. U vezi s prvim kriterijem standarda za davanje odobrenja, odnosno pitanjem da li se Pobjana odluka tiče pitanja koje bi u znatnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno

¹² *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za ponovno razmatranje Odluke Pretresnog veća po zahtevu za prihvatanje dokumenata bez posredstva svjedoka i Odluka po zahtevu odbrane za produženje roka za podnošenje završnih pretresnih podnesaka, 2. juli 2008. godine, par. 42; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po zahtevu odbrane za odobrenje za ulaganje interlokutorne žalbe na odluku na osnovu pravila 98bis, 14. juni 2007. godine, par. 4; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Nikolićevom i Bearinom zahtjevu za odobrenje da ulože žalbu na odluku na osnovu pravila 92quater, 19. maj 2008. godine, par. 16; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtjevu za odobrenje žalbe na odluku na osnovu pravila 98bis, 15. april 2008. godine, par. 8; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku Pretresnog veća po zahtevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. juni 2005. godine, par. 4.

¹³ *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-PT, Odluka po Zahtjevu tužilaštva za potvrdu radi ulaganja interlokutorne žalbe na "Odluku po zahtjevu tužioca da se odobri izmjena optužnice", 12. januar 2005. godine, str. 1.

¹⁴ *Tužilac protiv Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-T, Odobrenje radi ulaganja žalbe u vezi sa formalnim primanjem na znanje, 2. decembar 2005. godine; *Tužilac protiv Normana i drugih*, predmet br. SCSL-04-140T, Odluka po zajedničkom zahtjevu za odobrenje radi ulaganja žalbe na odluku po zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje, 19. oktobar 2004. godine.

vođenje postupka ili ishod suđenja, Vijeće napominje da se u Pobjijanoj odluci formalno prima na znanje autentičnost 43 presretnuta razgovora koji su prihvaćeni u ranijim postupcima i čija autentičnost je, po mišljenju Vijeća, u dovoljnoj mjeri utvrđena. S obzirom na to, u predmetu u kojem je već prihvaćeno više od 3.000 dokaznih predmeta i u kojem se očekuje da će svjedočiti više od 500 svjedoka ili da će njihova svjedočenja biti predložena za uvrštavanje u spis, Pobjijana odluka ima razmjerno mali učinak. Osim toga, kao što Vijeće pominje u paragrafu 12 Pobjijane odluke, iz pravila 94(B) proizlazi samo osnovana pretpostavka o autentičnosti Pobjijanog materijala, što optuženom ostavlja mogućnost da iznese dokaze kojima će pobijati autentičnost tog materijala. Prema tome, ne može se reći da samo pitanje formalnog primanja na znanje autentičnosti Pobjijanog materijala ima znatan uticaj na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja.

8. Vijeće smatra da nije zadovoljen ni drugi kriterij standarda za davanje odobrenja, odnosno pitanje da li bi promptno rješenje Žalbenog vijeća moglo suštinski pospješiti postupak. Vijeće će svaki budući zahtjev za formalno primanje na znanje autentičnosti dokumentarnih dokaza koji tužilaštvo eventualno podnese razmotriti na osnovu podnesaka strana u postupku i u skladu s ustaljenom primjenjivom praksom, koja je dijelom ostala primjenjiva i nakon nedavne izmjene pravila 94(B). Vijeće stoga ne smatra da bi promptno rješenje Žalbenog vijeća u vezi s pitanjem formalnog primanja na znanje autentičnosti Pobjijanog materijala moglo suštinski pospješiti ovaj postupak.

9. Premda nije zadovoljen nijedan kriterij standarda iz pravila 73(C), zbog čega će Zahtjev biti odbijen, Vijeće, s obzirom na argument optuženog da će promptno rješenje Žalbenog vijeća u vezi s "novim" pitanjem koje Pobjijana odluka pokreće suštinski pospješiti druge postupke, podsjeća na raniju konstataciju da se "prilikom utvrđivanja da li treba odobriti ulaganje molbe, Vijeće [...] ne bavi unapređenjem sudske prakse u korist drugih međunarodnih sudova, pošto ta svrha ne spada u okvir pravila 73(B)."¹⁵

¹⁵ Odluka po Zahtjevu optuženog za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku po zahtjevima tužilaštva u vezi s uslovima na osnovu pravila 70 i za javnu odluku, 18. januar 2010. godine, par. 18.

IV. Dispozitiv

10. Shodno tome, Pretresno vijeće, u skladu s pravilom 54 i 73(C) Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 17. februara 2011. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]